

חולין נט

עניין: שליט בעולמו

מהר"ץ חיות

הוא שליט בעולמו יודע שאין דף דבר מעלה גרה אלא גמל לפיכך פרט הכתוב. נ"צ הכוונה שהמורה נתנה בזה סימנים שהיא מן השמים אחרי אשר האנשים חוקרים בכל מטמונות הטבע ומונחים בכל עץ במדינות חדשות בריות גדולות וחיות נפרדות אשר לא נודעו לקדמונים וכל זאת לא מלאו עוד בהמה או חיה אשר תהיה מעלה גרה לצד זולת הגמל ומפרסת פרסה לצד זולת החזיר ולפיכך פרט הכתוב להודיע שרק הוא השליט בעולמו ויודע כל יצוריו שרק אלו המפורשים בתורה לצד המה בעלי סימן אחד ולא יותר. וזה אין יכולת אדם להחליט וזה אמת וכעין זה ראיתי לחכם אחד לפרש דף דלקמן ס' ע"ג וכי משה רבינו קניגי ובלסטרי היה מכאן תשובה לאומרים אין תורה מן השמים:

תורה תמימה שמיני פי"א אות יז

להוסיף על הטמאים שחשבה התורה. ולולא פירש"י אפשר לפרש כונת הדורש להודיע בזה מעלת התורה שמתוכה ניכר נתינתה מפי הגבורה בכח אלהי ממעל, כי אדם בשר ודם אי אפשר לו להחליט שרק אלה סימניהם כן ולא זולתם, כי אולי נמצאים על ארץ רבה עוד ברואים בסימנים אלה כמו בגמל ושפן וארנבת וחזיר, וכן ואולי במשך השנים והדורות יבא רעהו וחקרו כי מצא עוד כאלה, אבל הקב"ה רק הוא יודע שאין כאלה במציאות יותר מאלה שחשב כאן, כאשר באמת אנו רואים מאז נתנה התורה לא מצאו התרים והחוקרים עוד מינים, והן הן מנפלאות תמים דעים וסגולת תורתו.

מלבי"ם שמיני פסקא עג

כ"א בקוצר אמר ופרסה לא הפריסו. ובספרי (ראה פסקא קב) אך את זה לא תאכלו אמר ר"ע וכי משה קניגי ובלסתר ה"י מכאן תשובה לאומרים אין תורה מן השמים. ר"ל שפה נמצא מופת שהתורה היא אלקית. שנתן כלל שרק מפריס ומעלה גרה יאכל, וחשב בפ' ראה עשרה מינים שי"ל ב' סימנים וג' מינים שהם מעלה גרה לבד ומין א' שהוא מפריס פרסה, וחכמי דור דור חקרו ודרשו על כל מיני הבע"ח הנמצאים בכל חלקי עולם ולא מצאו אף מין א' זולת אלה שיהיו לו ב' סימנים או סימן א', וזה מופת כי אלקים ראה ויספרה הכינה וגם חקרה. ודע כי חכמי הטבע הזכירו בע"ח אחד בין משפחת החזיר נקראת (טאיאסו) משכנו עדרים עדרים באמעריקא החמה הדרומית, והוא מפריס פרסה ולו ד' קיבות כמקרה כל בעל גרה באשר הוא גם מעלה גרה והוא דומה בתוארו לחזיר היער וגדלו כחזיר הבית שערו קשה ושחור ועל צווארו כעמק ממראה לבן ובאמצע גבו ממעל הוא שסוע כעובי אצבע ושם כ"ס קטן מלא מיץ מריח כביזאם. ולא נפלאה היא מ"ש רב חנין בר רבא (חולין דף ס' ע"ב) השסועה בריה בפ"ע שי"ל ב' גבין ובי' שדראות וכי משה קניגי או בלסטרי ה"י מכאן תשובה לאומר אין תורה מן השמים, וזאת סגולת החי הזה השוכן באמעריקא אשר נעלמה אז מעין כל רק בורא כל הוא לקצות הארץ יביט. וזה כשמואל שפי' בנדה (דף כד) דברי

זוהר ח"ב דף קסא ע"א

כ"י הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. הכא תליא כל רזא דמדינותא למנדע מגו דא רזא דכל רזין למנדע סתימו (כ"א רזא דכל וכו') דכל סתימין יהו"ה אלהי"ם (ב) שם מלא וכלא חד. חסה הראת לדעת הכא רזא דרזין לאיטן ידעי מדין. זכאין איטון כל איטון דמשדלי באורייתא. ובגין דכד ברא קב"ה עלמא אסתכל בה באורייתא וברא עלמא ובאורייתא אסתברי עלמא כמה דאוקמה דכתיב (משנ"ט) ואהיה אלנו אמונ אל תקרי אמונ אלא אמונ וכי אורייתא אומנא הוה. אין. למלכא דבעי למעבד פלטרין חי לא שוי לגביה אומנא לא יכיל למעבד פלטרין. כיון דפלטרין אסתעבדו לא סליק שמא אלא דמלכא. אלן פלטרין דעבד מלכא. מלכא שוי באיטון פלטרין מחשבה. כך קב"ה בעי למחברי עלמא אסתכל באומנא וזע"ג דאומנא עבד פלטרין לא סליק שמא אלא דמלכא. אלן פלטרין דעבד מלכא ודאי מלכא בנה פלטרין אורייתא לטווח ואהיה אלנו אמונ בי ברא קב"ה עלמא דעד (כ"א אלא עד) (ס"א לא אסתברי) אסתברי עלמא אקדימת אורייתא חרין אלפי שנין לעלמא. וכד בעא קב"ה למחברי עלמא הוה אסתכל בה באורייתא בכל מלה ומלה ועבד לקבלה אומנא דעלמא. בגין דכל מלין ועובדין דכל עלמין באורייתא איטון. וע"ד קב"ה הוה אסתכל בה וברא עלמא. לאו דאורייתא ברא עלמא אלא קב"ה באסתכלותא דאורייתא ברא עלמא. אסתכח דקב"ה חיה אומנא ואורייתא לקבלה ולגביה אומנא שגאמר ואהיה אלנו אמונ ואהיה אמונ לא כתיב אלא אלנו הואיל וקב"ה אסתכל בה אלנו הוה אומנא. ואי תימא מאן יכיל למחברי אומנא לגביה. אלא אסתכלותא דקב"ה בגוונא דא. (ד"א אסתעבד כלל בלא עמל ויגיעה דכתיב (תהלים נג) בדבר יי' שמים נעשו וגו' בגוונא דא באסתכלותא דיליה היא אומנא) באורייתא כתיב בה (בראשית ה) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. אסתכל בהאי מלה וברא את השמים. באורייתא כתיב בה ויאמר אלהים יהי אור אסתכל בהאי מלה וברא את האור. וכן בכל מלה ומלה דכתיב בה באורייתא אסתכל קב"ה ועבד היא מלה וע"ד כתיב ואהיה אלנו אמונ. כגוונא דא כל עלמא אסתברי. כיון דאסתברי עלמא כל מלה ומלה לא הוה מתקיים עד דסליק ברעוהא למחברי אדם דיהו משדול באורייתא וצנינה אסתקיים עלמא. אסתא

